

یکشنبه ۱۶ فبروری ۲۰۲۵

از منابع دیگر

اندکی در مورد ستالین، دیکتاتور شوروی

ژوزف ستالین رهبر و سیاستمدار شوروی و رهبر عملی حزب کمونیست که میلیون‌ها نفر در شوروی به فرمان او قتل عام شدند در ۵ مارچ ۱۹۵۳ درگذشت.

بر اساس برآوردها ستالین دیکتاتور اتحاد جماهیر شوروی سابق در قتل بیش از ۲۰ میلیون نفر از مردم کشورش در دوران زمامداری سرکوبگرانه اش دخالت داشته است.

بیوگرافی استالین

جوزف ستالین با نام کامل جوزف ویساریونوویچ جوگاشویلی در ۱۸ سپتامبر سال ۱۸۷۸ یا ۶ دسامبر سال ۱۸۸۷ در شهر کوچک «گوری» (Gori) در گرجستان به دنیا آمد که بعدها جزئی از خاک شوروی سابق گردید. البته وی بعدها تاریخ تولد دیگری را برای خود برگزید: ۲۱ دسامبر ۱۸۷۹ میلادی. در دهه سوم زندگی خود، وی نام «ستالین» را برای خود انتخاب کرد که در زبان روسی به معنای «مرد آهنین» است.

وی هیچ برادر یا خواهری نداشت و در فقر مطلق بزرگ شد. پدرش یک کفاش ساده و مرد الکلی بود که تنها پسرش را به شدت لت و کوب میکرد. مادرش نیز زن ساده ای بود که برای دیگران رختشویی می کرد. ستالین در دوران کودکی به آبله مبتلا شد که این موضوع باعث شد در تمام طول زندگی اش زخم های به جای مانده از این بیماری ناخوشایند پوستی را روی صورت خود داشته باشد.

در دوران نوجوانی وی بورس تحصیلی برای درس خواندن در یک مدرسه ای دینی در شهر تفلیس

و در یک کلیسای ارتودوکس گرجستانی بدست آورد. در سال ۱۸۹۹، به دلیل شرکت نکردن در امتحانات مدرسه دینی از این مرکز اخراج شد، اگر چه وی بعدها دلیل اخراج خود را فعالیت های سیاسی عنوان کرد. ستالین در نوزده سالگی به سازمان زیرزمینی و مخفی سوسیال دموکرات مارکسیست تفلیس پیوست و از سال ۱۹۰۲ به بعد، به مدت پانزده سال در حال تبعید و زندان بود و حتی پنج بار از تبعیدگاه سیبری گریخت.

وی در سال ۱۹۰۵ با لنین آشنا شد و به عنوان نماینده مخفی بلشویک ها عازم گرجستان گردید. او در سال ۱۹۱۷ همراه با لنین، انقلاب موفق بلشویکی را به پیروزی رساند و از طرف لنین به وزارت داخله روسیه منصوب گردید.

به قدرت رسیدن جوزف ستالین

ستالین در سال ۱۹۲۲ به جانشینی لینن - که به علت بیماری توان انجام کار نداشت - برگزیده شد و از این تاریخ به بعد، ستالین با قبضه کردن تشکیلات حزب کمونیست به تدریج قدرت را در اختیار گرفت.

در اواخر سال ۱۹۲۲، ستالین برای این که رهبری بلامنازع کشور را به دست بگیرد، لینن را به

عنوان استراحت و معالجه و در واقع، برای دخالت نکردن در امور، به شهر کوچک گورکی در پنجاه کیلومتری مسکو منتقل کرد و ارتباط او را با خارج به تدریج قطع کرد. در این زمان، لینن یادداشتی برای رهبران حزب کمونیست شوروی نگاشت

و در آن خواستار برکناری ستالین از مقام دبیرکلی حزب گردید. اما مزدوران ستالین مانع رسیدن این نامه به دست شورای مرکزی حزب کمونیست گردیدند؛ به طوری که این یادداشت، سی سال پس از مرگ ستالین و در واقع شصت سال پس از نگارش آن، افشا شد.

ستالین با ایجاد وحشت در میان مردم بر آنها حکومت می کرد و حکومت او به شدت تمامیت خواه بود و هر کسی که با وی مخالفت می کرد را از میان بر می داشت. اول قدرت پلیس مخفی را افزایش داد و مردم را تشویق می کرد که از همدیگر جاسوسی کنند. بدین ترتیب وی در این سالها میلیون ها نفر را به جرم های واهی به قتل رساند و بسیاری دیگر را بر اساس سیستم کمپ های کار اجباری به نام «گولاگ» (Gulag) در صحرای سایبریا به کار اجباری وادار کرد. در نیمه ای

دوم دهه ۱۹۳۰، ستالین سیاست موسوم به «پاکسازی بزرگ» (Great Purge) را در پیش گرفت که بر اساس آن افرادی که به آنها سوء ظن می رفت را از ارتش کشور و حزب کمونیست حذف کرد.

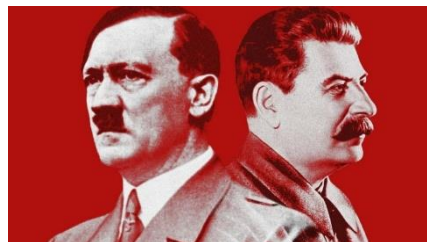

علاوه بر این، ستالین یک کیش شخصیت را در میان اطرافیان خود به وجود آورد بدین ترتیب که شهرهای کشور به افتخار وی تغییر نام داده می شدند، تاریخ شوروی از نو نوشته شد تا نقش بسیار برجسته تری در انقلاب به وی داده شده و دیگر جنبه های زندگی وی شکل

افسانه ئی به خود بگیرد. در همه ای حوزه ها از آثار هنری گرفته تا ادبیات و موسیقی همه از او حرف می زدند و اسم او در سرود ملی شوروی سابق نقش بست. حکومت وی بر روی فعالیت رسانه های این کشور که کاملاً دولتی بودند، نیز احاطه داشت.

جوزف ستالین و جنگ جهانی دوم

در سال ۱۹۳۹ جوزف ستالین و آدلف هیتلر یک قرارداد صلح امضا کردند که بر اساس آن هیچیک به خاک دیگری تعرضی نمی کرد. بعد از امضای این قرارداد، ستالین کشورهای استونی، لیتوانی و لتونی و همچنین بخش هایی از لهستان و رومانی را به خاک شوروی ضمیمه کرد. علاوه بر این وی به فنلاند نیز حمله نمود. در جون سال ۱۹۴۱، هیتلر پیمان صلح با شوروی را ملغی کرده و به این کشور حمله کرد و در ابتدا به سرعت شهرهای کوچک شوروی را یکی پس از دیگری به تصرف خود درآورد.

در حالی که نیروهای آلمانی به شهر ماسکو، پایتخت حکومت شوروی نزدیک می شدند وی همچنان در مسکو ماند و دستور

در پیش گرفتن سیاست دفاعی موسوم به «زمین سوخته» را صادر کرد که بر اساس آن نیروهای این کشور قبل از عقب نشینی از هر منطقه ای تمامی منابع، آذوقه و زیرساخت هایی که ممکن بود برای دشمن مفید واقع شوند را نابود می کردند. در نبرد ستالینگراد همه چیز به نفع نیروهای شوروی تغییر کرد و با پیروزی نیروهای ارتش سرخ شوروی و شکست نیروهای آلمانی همراه بود و در نهایت ارتش آلمان با تلفات فراوان از سرزمین های سرد شوروی عقب نشینی کرد.

ازدواج ستالین

در سال ۱۹۰۶، ستالین با یک خیاط جوان به نام اِکاترینا «کاتو» سوانیدزه (۱۸۸۵-۱۹۰۷ م) ازدواج کرد. این دو صاحب یک فرزند پسر به نام «یاکوف» (۱۹۰۷-۱۹۴۳ م) شدند که در دوران

جنگ جهانی دوم در یکی از زندان های آلمان درگذشت. اکتاترینا نیز تنها یک سال بعد از ازدواج با ستالین به دلیل بیماری تیفوس و در حالی که فرزندش تازه به دنیا آمده بود درگذشت. در سال ۱۹۱۸ (برخی نیز می گویند در سال ۱۹۱۹) ستالین با نادرثا «نادیا» آیلویوا (۱۹۰۱-۱۹۳۲ م)، دختر یکی از انقلابیون روسی ازدواج کرد. آنها صاحب دو فرزند شدند، یک پسر و یک دختر. نادرثا در دهه سوم زندگی خودکشی کرد.

البته ستالین در خارج از روابط زناشویی خود نیز فرزندان داشت.

درگذشت ستالین

ستالین در سال های پایانی عمر خود به بیماری پارانویا مبتلا شده بود و به همه چیز سوء ظن داشت. در نهایت وی در ۵ مارچ ۱۹۵۳ و در سن ۷۴ سالگی به دلیل عارضه قلبی درگذشت. جسد او مومیایی شده و تا سال ۱۹۶۱ در آرامگاه لنین در میدان سرخ شهر مسکو نگهداری می شد. در این سال بر اساس سیاست های ستالین زدایی از کشور، جسد وی به دستور نیکیتا خروشچف (۱۹۷۱-۱۸۹۴ م)، جانشین ستالین، در نزدیکی دیوار کرملین به خاک سپرده شد. بر اساس برخی روایات تاریخی، ستالین سه یا چهار روز زودتر از این تاریخ مرده بود، اما مقامات وقت که بر سر جانشینی او اختلاف داشتند، ترجیح دادند خبر مرگ این نماد کیش شخصیت پرستی را دیرتر اعلام کنند.